

DEVRİMCİ YOL

ÖZEL SAYI 12

28 MART 1978

100 KURUŞ

Kızıldere unutulmayacak Oligarşinin 12 Mart zulmü unutulmayacak

ON'LAR EMEKÇİ HALKLARIMIZIN KALBİNDE, RUHUNDA, BİLİNCİNDE YAŞAYACAK

Oligarşinin KIZILDERE katliamının üzerinden 6 yıl geçti: 1971 Devrimci Hareketinin 12 Mart cellatlarına karşı yarattığı Kızıldere direnişinin üzerinden tam 6 yıl geçti. Halkımız, oligarşinin faşist saldırılarına karşı yiğitçe direnmesini ve yoksul halklarımızın kurtuluşu uğrunda ölmesini bilen Kızıldere kahramanlarını unutmadı. Nihat, Sinan, Sabahattin, Saffet, Ertan, Cihan, Ömer, Hüdayi, Kazım, Mahir... ON'lar bugün emekçi halklarımızın kalbinde, ruhunda ve bilincinde yaşıyorlar, sonuna kadar yaşayacaklar.

•••

Bundan 6 yıl önce, 1972 Martının son günlerinde THKP-C hareketinin 9 savaşçısı; 2 THKO üyesi ile birlikte, 12 Mart faşist diktatörlüğünce DENİZ GEZMİŞ VE ARKA-DAŞLARININ İDAM EDİLMESİNİ ÖNLEMEK AMACIYLA, Ünye Radar Üssü'ndeki 3 İngiliz subayını kaçırmışlar ve bir dağ köyü olan Kızıldere köyüne sığınmışlardı. O günlerde, bir süre önce oligarşinin zindanlarından kaçan Mahir Çayan ve arkadaşlarını yakalamak için tüm olanaklarını seferber etmiş olan oligarşinin tek mil güçleri, M.Çayan ve arkadaşlarının Samsun yöresinde olduğunu öğrenmişti. Türkiye tarihinin bu en büyük "takibi" böylece Kızıldere kuşatmasıyla noktalanmıştı. Mart ayının 31'inde, bu, yoksul Karadeniz köyü, teslim olmayı reddeden Devrimcilere karşı kuşatma kuvvetlerinin "büyük taarruzu" ile sarsıldı. Yarı ahşap köy evi havadan ve yerden açılan yoğun ateşle delik deşik edilerek zapt edildi: Oligarşi, yoksul Türkiye halklarına karşı gücünü kanıtlamıştı! Ve 31 Mart akşamı, acı haber tüm yurda ve dünyaya yayılırken, bütün yoksul halkımız yasa büründü: Üç rehineyle birlikte halkın 10 yiğit evladı katledildi.

12 MART ve KIZILDERE

Evet, 12 Mart'ın ilan edilmesinden bu yana 7, Kızıldere katliamından bu yana ise 6 yıl geçmiştir. Aradan geçen yıllar, 12 Mart karanlığı içinde karartılmaya çalışılan gerçeklerin gün ışığına çıkmasını önleyememiş, aksine, gerçeklerin her geçen gün daha da açık seçik gün ışığına çıkmasına yardımcı olmuştur. 12 Mart ve Kızıldere; bu iki olay bugün artık halka ihanetle, halkın davasına bağlılığın, halk düşmanlığıyla, halkın kurtuluşu mücadelesine adanmışlığın birer simgesi haline gelmişlerdir.

12 Mart'ın arkasında yatan gerçekler, bugün artık çok iyi bir şekilde bilinmektedir. 12 Mart günlerinde ortaya koyduğumuz tespitler, bugün aradan geçen zaman içerisinde ortaya çıkan gerçekler tarafından kesinlikle kanıtlanmıştır.

12 Mart, oligarşinin 1970 sonbaharında (bugünlerde bir başka benzerini daha yaşamakta olduğumuz) derinleşen krizinin bir sonucu olarak, ülkemizin her bakımdan bağımlı hale getirildiği ABD emperyalizmi tarafından tezgahlanmış, faşist bir darbedir. Mevcut çarpık kapitalist "sistem" in özelliklerinden ileri gelen nedenlerle geniş halk yığınlarının, işçilerin köylülerin ve memurların korkunç bir sömürüye uğratılması, geniş halk kesimlerinin alın terlerinin bir avuç tekelcinin kesesine aktarılması zorunlu bir hale gelmişti. O güne kadar efendilerine tam bir sadakatle hizmet eden Demirel Hükümeti, emperyalist güçlerin dayattığı bu doğrultudaki önlemlerin yürütülmesi ve bunun doğuracağı toplumsal muhalefetin bastırılması görevini yerine getirebilecek bir güçten yoksundu. Genel olarak halk yığınlarına önderlik edebilecek olan devrimci unsurlar ve özellikle, o günkü örgütlenmesi ve siyasi çizgisiyle, halkın muhalefetini bağımsız bir devrimci hareket doğrultusunda kanalize edebilecek bir konuma sahip olan THKP-C hareketinin de yok edilmesini gerçekleştirecek olan bir açık faşist diktatörlük zorunluydu. Bu amaçla verilen 12 Mart muhtırasıyla, görünüşteki kukla hükümetlerin arkasında, iktidar tamamını devletin Amerikancı faşist güçlerinin eline geçiyordu. Egemen güçler 12 Mart'ın muhtırasını çarpıtarak, karartarak; 12 Mart'ın nedenleri olarak "anarşik olaylar" dedikleri olayları göstermeye çalışırlar. Bu amaçla, çoğunlukla gençlik olaylarının ve "şiddet hareketlerinin" 12 Mart muhtırasının verilmesine neden olduğu ileri sürülmektedir. Bu iddia, gerçekleri karartmaya çalışan gerici güçlerin bir safasından başka bir şey değildir. Her geçen gün daha açık bir şekilde ortaya çıkan gerçek şudur ki; 12 Mart emekçi halkın en ağır sömürü koşullarında sesini çıkarmadan "razı" edilmesi; boyun eğdirilmesi, düzene olan tepkilerinin baskı altına alınarak pasifize edilebilmesi, ve halka önderlik edebilecek devrimci güçlerin dağıtılıp yok edilmesi amacıyla tezgahlanmış bir faşist darbedir. "Anarşiye terörizme karşı mücadele" gibi gerekçeler, halka önderlik edebilecek devrimci güçlerin yok edilmesi için ileri sürülen

kırlardan başka bir şey değildir. Bütün 12 Mart dönemi bu gerçeği bütün çıplaklığı ile sergilemiştir. Bir yandan "anarşistlerle mücadele" adı altında devrimciler vurulup öldürülür, işkencelere uğratılır ve onbinlerce devrimci zindanlara doldurulurken, öte tarafta sıkıyönetim komutanlarının, Faik Türünlerin nezaretinde işçilere en düşük ücretle toplu sözleşmeler imzalatılarak, pahalılık ve enflasyonunun alabildiğine yükseldiği bir ortamda milyonlarca yoksul halk, bir avuç tekelciye adeta zorla soydurtulmuştur. 12 Mart generalleri bu hizmetlerinin karşılığını da bol bol almışlardır. 12 Mart açık faşist diktatörlük döneminde bol bol, vatan ve millet edebiyatı yapan Türünler, Tağmaçlar, daha sonra bir takım bankaların ve şirketlerin bol maaşlı yönetim kurulu üyeliklerine getirilmişlerdir. Parababalarına yaptıkları uşaklıkların ücreti kendilerine böyle ödenmiştir.

12 Mart'ın, "anarşiye önleme" ve "terörizmle mücadele" amacıyla verildiği şeklindeki gerici safsatılar solcu geçinen bazıları tarafından da ileri sürülmektedir. Gericilerin soldan destekçiliğini yapan oportünistler, bu gerici safsatayı "goşistler-anarşistler" faşizmin gelmesine neden olmuşlardır şeklinde ileri sürmektedirler. Bunların iddiasına göre de, "goşistler-maceracılar" sözde, "faşizm gelirse, halk ezilir ve daha iyi bilinçlenir" diye düşünerek eylem yapmışlar ve faşizmin gelmesine ve halkı ezmesine neden olmuşlardır. Bu iddialar da gerici güçlerin yalan ve safsatalarının sözde solcu geçinenlerce tekrar edilmesinden başka bir şey değildir.

Gerçekte ise, Devrimciler, egemen sınıfların halk yığınlarını ağır bir baskı ve sömürü altında inletmesine, bu amaçla devrimci güçlerin dağıtılmasına ve bu soygun ve talanın sessiz seyircileri durumuna getirilmesine karşı devrimci bir mücadele yürütmenin ve bu zorbalığa boyun eğmemenin zorunlu olduğu bilinciyle mücadeleye atılmışlardır.

TİP ve PDA gibi oportünistler teslimiyeti savunurlarken, Devrimciler bu bilinç ve kararlılıkla savaşa atılmışlardır.

"Bugün ülkemizde bir avuç hain, bu alabildiğine iğrenç düzeni sürdürmek, Amerikan emperyalizmine gerektiği gibi uşaklık etmek için kurdukları zulüm çarkını insafsızca çeviriyorlar. Soygun ve talanlarına boyun eğmeyen her yurtsever meydanlarda kurşunlanıyor. İşçilerin ve köylülerin, ekmeğe ve toprak isteyenlerin sesi kan ve zulümle susturulmak isteniyor. Yarattığımız ve ürettiğimiz zorla elimizden alınıyor.

"Amerikancı faşist köpekler, bu iğrenç sömürü düzenini daha iyi yürütebilmek amacıyla asayışı sağlama paravanası altında şimdi de sıkıyönetim ilan ettiler. Halkımızın en temel hak ve hürriyetlerini lükstür diye rafa kaldırdılar. Bu durum böyle süregidemez; artık isyan etmek, silaha sarılmak, işgalci düşmanı alaşağı etmek için harekete geçmek zamanı gelmiştir" diyerek zulme karşı isyan bayrağını açmışlardır. Henüz doğuş aşamasındaki 1971 Devrimci Hareketinin başlattığı bu savaş kimilerince faşizm gerekçe oldu denerek, kimilerince henüz şartlar elverişli değildi denerek boşuna karalanmaya çalışılmıştır. Bu isyanın bastırıldığı ve THKP-C hareketinin tüm önder kadrosunun yok edildiği Kızıldere'de katledilen 10 yiğit devrimci bugün, bu yüzden halkımızın kalbinde ruhunda ve bilincinde yaşamaktadır.

Kızıldere'de Devrimci Hareket yenilmiştir.

Ama, yenilen Devrimci Hareket, arkasında, revizyonizmin elli yıllık teslimiyet çizgisini reddeden gerçek bir devrimci miras bırakmıştır.

Kızıldere'de halkımızın 10 yiğit evladı katledilmiştir.

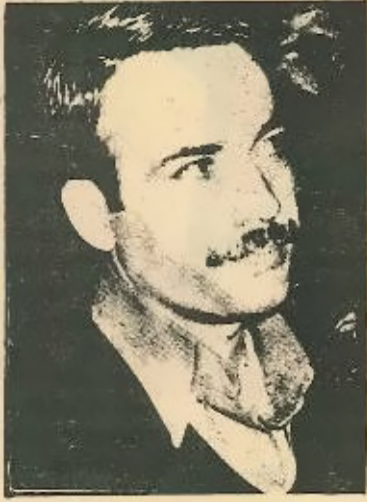
Ama, ON'lar, arkalarında zulme boyun eğmemenin, halkın davasına bağlılığın ve yiğitçe ölüme gidebilmenin emsalsiz destanını bırakmışlardır.

Oligarşinin 12 Mart zulmü unutulmayacak...

Kızıldere unutulmayacak...

ON'lar emekçi halklarımızın, kalbinde, ruhunda, bilincinde yaşayacaklar...

ON'LAR YAŞIYOR

MAHİR ÇAYAN

SİNAN KAZIM ÖZÜDOĞRU

HÜDAİ ARIKAN

SABAHATTİN KURT

NİHAT YILMAZ

MAHİR ÇAYAN: 14 Ağustos 1945 yılında Samsun'da doğdu. Devrimci mücadele içindeki yerini asıl olarak Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne girdikten sonra almaya başladı. Siyasal Bilgiler Fakültesi Sosyalist Fikir Kulübü Başkanı oldu. 1968-1969'daki gençlik eylemleri içinde en ön safta yer aldı. TİP Çankaya İlçesi Yönetim Kurulu üyeliği yaptı. TİP yönetiminin oportünizme karşı amansız bir kavgaya verdi. Bu konudaki yazıları Türk Solu Dergilerinde yayınlandı. 1970'lerde gelişen Dev-Genç hareketi içinde filizlenen Devrimci Hareketin önde gelen bir yöneticisi ve önderi oldu. Ülkemiz solunun geleneksel revizyonist kalıplarının parçalanmasında ve ülkemizde proletaryanın bağımsız siyasi eyleminin yaratılması doğrultusundaki gelişmelerde en önemli rolü oynadı. Mahir Çayan arkadaşın ülkemiz devrimine bakış açısını veren bir çok yazısı vardır. Bugün Mahir Çayan'ın ülkemiz devriminin sorunları ile ilgili teorik araştırma ve yazıları ülkemiz devrimci-leri açısından yol gösterici bir özellik göstermektedir. 1971 mücadelesinin en önemli halkasını oluşturan THKP-C hareketinin önderi ve teorisyeni olan Mahir Çayan, 30 Mart 1972'de Kızıldere'de dokuz yoldaşı ile birlikte vurularak öldürüldüğü ana kadar kararlı ve militan bir mücadele verdi.

Mücadelesi ve Türkiye Devrimi hakkındaki tespitleri Devrimci yola ışık tuttu.

SİNAN KAZIM ÖZÜDOĞRU: 1948 yılında Sivas'ın Şarkışla ilçesinin Gülören köyünde doğdu. Bir küçük çiftçi ailesindendi. Ekim 1970'de Dev-Genç Genel Sekreterliğine getirildi. THKP-C hareketinin yiğit bir unsuruydu. 30 Mart 1972'de Kızıldere'de dokuz yoldaşı ile birlikte vurularak öldürüldü.

HÜDAİ ARIKAN: 1946 yılında doğdu. Dev-Genç'in anti-empyralist, anti-faşist mücadelesinde militan mücadeleye yakınlığı ile ön plana çıktı. 1970'de Dev-Genç'in Merkez Yürütme Kurulu'nda görev aldıktan sonra Dev-Genç'in aktif anti-faşist mücadelesinin yöneticiliğini de yük-lendi. 12 Mart sonrasında sıkıyönetim tarafından aranmaya başla-dığı sırada, uzun süre Ankara'da saklandı. 30 Mart 1972'de Kızıl-dere'de dokuz yoldaşı ile birlikte öldü.

SABAHATTİN KURT: 1949 yılında doğdu. Devrimci mücadeleye üniversitedeki anti-faşist mücadelede en ön saflarda yer alan yiğit bir militan olarak katıldı. 1970 yılında Dev-Genç Merkez Yürütme Kurulu yedek üyesi oldu.

Çoğunlukla Dev-Genç'in köy çalışmaları içinde çalıştı. Karadeniz Bölgesinde Orta Anadolu'ya kadar geniş bir alanı kapsayan köy çalışmalarını sürdürdü.

12 Mart'ın hemen ertesinde THKP-C'nin güney bölgesindeki çalışmalarında, 1971 yılı sonunda Ankara'da gecekondu semtlerinde örgütlenme çalışmalarında bulundu.

30 Mart 1972'de dokuz yoldaşlarıyla birlikte öldürüldüğü ana kadar kararlı bir mücadele sürdürdü.

NİHAT YILMAZ: 1937 yılında Fatsa'da doğdu.

1966 yılından itibaren devrimci düşüncelerin etkisi altında kaldı. Karadeniz bölgesinde üretici kitlelerin mücadelesi içinde aktif bir şekilde yer aldı.

Nisan 1968'de Fatsa TİP binası basıldıktan sonra çıkan olaylardan sonra kaçak duruma düştü. Bu olayla birlikte düzenle bütün bağlarını kesti.

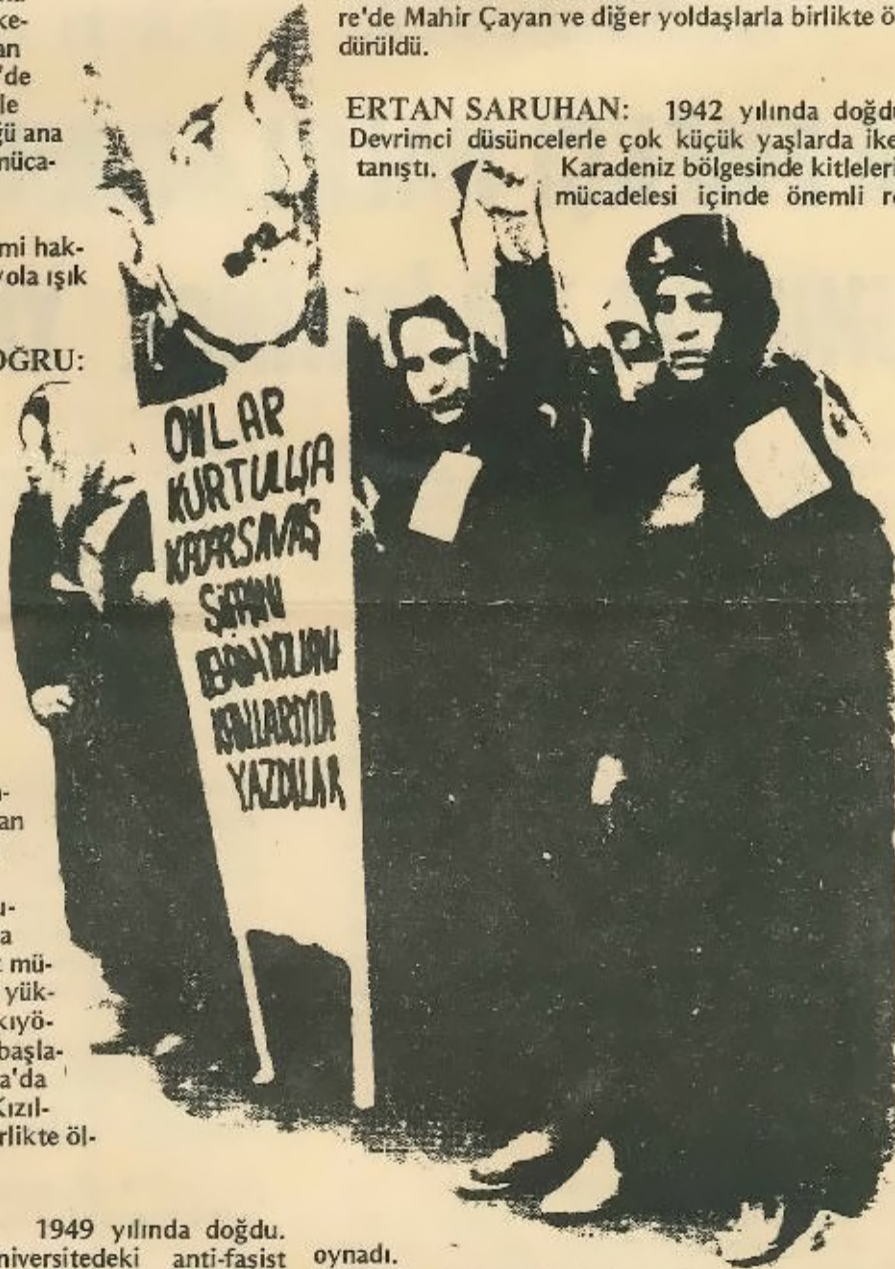
Kızıldere'ye gitmeden önce çok ağır hasta idi. Buna rağmen yoldaşlarını yalnız bırakmadı.

SAFFET ALP: 1949 yılında doğdu. Ülkemizde 1970'lere gelirken yükselen devrimci mücadele bütün halk kesimleri içinde olduğu gibi ordu içinde de yankısını buldu. Saffet Alp, havacı subaylar arasından çıkan 1968'lerdeki "Gök Senin" olayı içinde yer aldı. Daha sonraları THKP-C saflarında yer alarak küçük burjuva çözüm yollarına ve cuntacılığa karşı tavır aldı. İsmi İsrail Başkonsolosu Elrom'un kaçırılması olayına karışınca kaçarak mücadelesine devam etti. 30 Mart 1972'de Kızıldere'de öldürüldü.

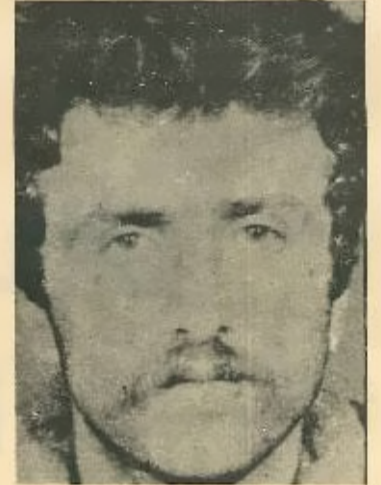
CIHAN ALPTEKİN: 1947'de, Ardeşen'de doğdu. Devrimci mücadeleye gençlik hareketi içinde aktif bir şekilde yer alarak katıldı. Anti-empyralist gençlik hareketlerinin önderlerinden oldu. 1969'da Dev-Genç İstanbul Bölge Yürütme Başkanlığı görevini yükledi.

Mahir Çayan, Ömer Ayna ve Ulaş Bardakçı ile birlikte faşizmin zindanlarından kaçtıktan sonra sürekli birlikte oldular. 30 Mart 1972'de Kızıldere'de Mahir Çayan ve diğer yoldaşlarla birlikte öldürüldü.

ERTAN SARUHAN: 1942 yılında doğdu. Devrimci düşüncelerle çok küçük yaşlarda iken tanıştı. Karadeniz bölgesinde kitlelerin mücadelesi içinde önemli rol

SAFFET ALP

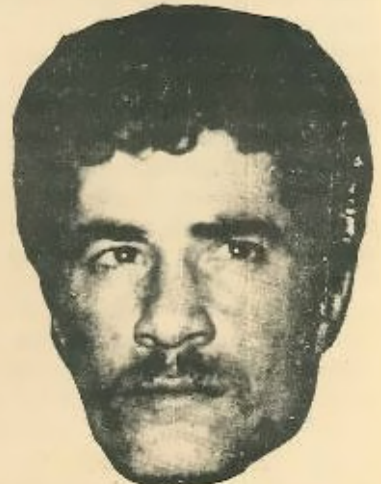
CIHAN ALPTEKİN

AHMET ATASOY

ERTAN SARUHAN

ÖMER AYNA